

אוננות

17 (בנייהודה, תל-אביב; דנמרק) כל מה שבן-אדם עושה, יכול להיות מעניין ואפשר לעשות עליו סרט. בתנאי שהסרט יהיה מעניין.

אבל אם לוקחים את בעיית האוננות, ו' מתארים אותה באופן פיסיובל, עם כל ה' כאבים הכרוכים בה, הסרט לא-מעניין, שרק הסנסציה בו מעניינת — אפשר היה באותה מידה לעשות סרט על אדם שמגרות לו ה' און.

בחצי הראשון של הסרט הגיבור עדיין בתול. הוא מאונן במיטה, על שולחן העבר' דה, הוא מלטף כל דבר עגול בהתרגשות רבה, הוא עסוק בהסתכלות ביצירות-אמנות ערומות, וכל זה גורם לו כאבים פסיים חז' קים מאוד.

כדי שיהיה לסרט יותר עומק, ביקשו מ' הצעיר, הגיבור, גם לשחק, והמיסכן הזה פשוט אינו יודע איך עושים את זה. הוא משתדל ללא הרף לבטא את היסורים ה' קשים של האוננות. הוא פותח את הפה וסוגר אותו, בלחיית כל מיני העוויות מג' עילות ומשונות. הוא כל הזמן מביע, השד יודע מה.

רק אחרי-כך, אחרי שהוא נפטר מבחוליו בעזרת ידירתו הטובה בכפר, הוא מפסיק להתענות ומתחיל ליהנות קצת מהחיים, ואז גם ההמשך הופך יותר משעשע.

אילולא הנושא המרעיש, יכול היה הסרט להגיע בשקט לקולנוע תכלת ולנוח שם ב' שלום, שבוע או שבועיים, בחיקם של זקנים וזקנות ייקים.

משפחה

וויי פני (אלנו, תל-אביב; ארצות הברית) זהו בעצם סרט-משפחה, ולא סרט פעולה. הוא מתחיל, אמנם, בצורה מבטיחה. חבורה של בוקרים מסיימת את העבודה, שלושה מהם מחליטים ללכת למצוא עבודה אחרת, ונתקלים במיקרה בחבורה של גונבי' בקר. מתפתחת מריבה, מישוה נהרג, וגונבי' הבקר נשבעים לנקום.

השלישייה מתפרדת. הגיבור הראשי מוצא עבודה באחת החוות, ולאחר שהנוקמים פוצ' עים אותו קשה, הוא מגיע לביקתה, ובביק' תה נמצאים אשה וילד.

עכשיו הוא צריך להיות חורף שלם ב' ביקתה הזאת. מה הוא יעשה שם? אז בהת' חלה, רבע חורף, הוא מחליף מבטים עם האשה. אחרי-כך הוא משחק עם הילדים, וה' חורף עוד לא נגמר. אז הם מתחילים לשיר שירי חג-המולד. לקראת הסוף הם אפילו כמעט מתנשקים, והחורף הארוך עדיין לא נגמר.

נו נו, קשה להגיד שהקהל באולם אוהב את זה. ובמיקרה זה הוא גם צודק. חוץ מזה, לראות את צירלטון הסטון פעמיים ב' שבוע, זה באמת קצת צפוף.

על אנשים

ויחסים

אהבותיה של בלונדית (פאר, תל-אביב; צ'כיה) שאלו ג' מילוס פורמן, אם לפני שעשה את האבותיה של בלונדית התעניין בחייהן של נערות עובדות בבתי-חרושת, והוא ענה: "כן, אני מכיר נשים. אני משוחח איתן. אני שומע את הבעיות שלהן, זה מעניין אותי. אבל נדמה לי, בכל זאת, שאני מתעניין בעצם בדבר אחר ל' גמרי: בקולנוע, למשל.

אהבותיה של בלונדית הוא קולנוע. קול' גוע נהר. מרנין את הלב ונוגע בו. הקולנוע הזה נפגש לראשונה עם אנה הבלונדית בחורה-שינה בפנימייה. היא מת' לחשת עם ידותה: "הוא נתן לי את הט' בעת הזאת. יפה, נכון?" הוא כליכך נחמד.

"מה צבע העיניים שלו?"

"אני לא זוכרת."

לחישות, לחישות. עד שהשתיים שוקעות לשינה מתוקה, מלאת חלומות.

מערש-החלומות במיטת-הפנימייה מתער' ררת אנה לחיים. רואים אותה ביער. זה שנתן לה את הטבעת לא בא לפגישה. היא פוגשת את שומר-היער. היא הולכת אחריו. ובלילה הופכים שוב המאורעות של היום לחצי חלום, חצי שקר.

היא נערה פשוטה, צעירה. היא רוצה ש' (המשך בעמוד 32)

הכניס! שיפור מהפכני בתהליך TC7

הינים

הציפוי הטרמו-כימי של סכיני הגילוח אדיסון

עשה בדיספוסר ועוד 6 סכינים אחד הינים מתנת "אדיסון" לחברך כדי שגם הוא יהנה

על כל פנים "אדיסון" יותר נעים

ב-24 תשלומים חודשיים

פילוס

- * מסך מודרני 23", 110°
- * קליטה נקיה, הפעלה נוחה
- * תמונה יציבה, רגישות גבוהה
- * קונטרסט מצויין
- * כוון אוטומטי
- * שרות פילוט בבית הלקוח בכל הארץ
- * בטוח לאחר גמר האחריות

טלוויזיה

פילוס

דגם 582

קנה את הטוב - היתר עזוב

49 שנים ל פילוס